

העם

התרופה המרה

הכל עולה במדינה — מלבד המוראל. שר האוצר פינחס ספיר בישר זאת ב"מלים: "אין לנו ברירה אלא לקחת יותר כסף מהציבור ממה שנהגנו בתקציב הי קודם. דהיינו — לקחת יותר מסיים!"

ליתר דיוק: 566 מיליון לירות יותר מאשר בשנה שעברה. חלק מן המסים הן נוספים הוטל בצורת הגדלת שיעורי מס ההכנסה. אך העיקר ייגבה במסי עקיפין, על מיצרכים שהאוצר אינו יכול להימנע מלהשתמש בהם יוסיים: דלק, סיגריות, משקאות חריפים, אגרות בית-משפט ורשיון נות ממשלתיים שונים. לא תהיה שום אפליה בין בעל-הון לבין עובד שכיר: שניהם ישלמו את התוספת באופן שווה. ענין קודר. העובדה העיקרית שהודק רה מן התקציב שהגיש השבוע ספיר לכנסת היתה, שלישראל אין תוכנית-אב כלכלית. התרופות שהציע שר האוצר הי ידיו, כי הוא מכיר בחומרת המצב. אבל

החרושת עסיס, התרחש באותה שעה, 11 לפני-צהריים, מחזה דומה. גם באקו, גם בארמון, גם באוסכי סול-בונה וגם בחמת. שביתת האוהרה בת השעה, שי הקיפה למעלה משמונים אלף פועלי תעשיה בגושדן, הקדימה רק בשעות פסורות את נאום התקציב של שר-האוצר, פינחס ספיר, שנישא בכנסת (ראה לעיל). היא שימשה לו כעין מנגינת-רקע.

מירבזה ממלכתית. אף מפלגה לא עמדה הפעם מאחורי השביתה, כי אימון הפועלים בעסקי המפלגות פג. את מקום העסקנים הפסיד הפעם פועלי התעשיה עצמם, שהולידו מקרבם בשנים האחרונות את ועדי-התעשיה.

לפני שבועיים התכנסו ברמת-גן ניצגי ועדי-פועלים ממופעלים שונים, שדנו ב"דרכי המלחמה ביוקר המאמיר. המשתתפים בדיון לא חיכו לנאום התקציב של ספיר, תכננו שליחת משלחת לוועידה-הפועל של ההסתדרות, מתוך כוונה שזה יעמוד לי ימינם. מזכיר ההסתדרות, אהרון בקר, סירב לקבל את המשלחת, היפנה אותה למועצת-הפועלים המקומית.

הפועלים רגזו, נפגשו שוב לפני שבוע, והחליטו על קיום שביתת-אוהרה בת שעה. שליחי הוועידה-הפועל, לפי הוראותיו של בקר, יצאו בהולים אל מקומות העבודה, ניסו לשכנע ועדי-עובדים במקומות שונים לבל יתנו את ידם לצעד ה"מכוון לפגוע בהסתדרות", ה"עלול לפגוע בבטחון ה" מדינה", וה"מסכן את המשק". הנימוקים השיגוריים האלה לא שיכנעו איש. גם ה" איומים שבאו בעקבותיהם לא הפחידו את ועדי-העובדים.

את התשובה לשירולים נתן מזכיר ועד העובדים במפעל אקו, שמריה וייצמן: "השביתה שלנו היתה רק שביתת אוהרה, אך להבא לא נמשיך בצעדים סבילים, אלא נפעל באמצעים תקיפים יותר. אם היוקר ימשיך להשתולל, ותוספת-היוקר המשיך להיות מירמה ממלכתית, נצא כולנו להפגין ברחובות."

בטחוניזם

בדרך בחיית

סטודנט אחד, הלומד היסטוריה צבאית ומדעי המדינה באוניברסיטה של תל-אביב, הרגיש שמהו אינו בסדר עם חבריו ל"ספסל הלימודים. הם לומדים טוב, מבינים עניין, מתכננים את עתידם ומחזירים אחרי חברותיהם ללימודים. אך אין זה מספיק. נפל כפול. הסטודנט אלי לנדאו, שהוא גם כתבו הצבאי של מעריב, חשב וחשב עד שמצא: הסטודנטים אינם ערים מספיק לבעיותיה הבעורות של המדינה, ובעיקר לבעיה הבעורת ביותר — הבטחון.

כתב לנדאו בדורבן, ביטאון הסטודנטים בתל-אביב: "סטודנטים אמריקאיים יוצאים במיסגרת חז"ל-השלוש לעזרת המדינות ה" מתפתחות. בברית-המועצות מתגייסים ל" לעבודה באדמות הבתולות. אפילו בסין נרתמים הסטודנטים למפעלים שיש בהם עניין לכלל. כך גם בארצות רבות אחרות. מדוע, איפוא, לא נלמד מהם?"

הציע הסטודנט-העתונאי, ששירת בעבר ביחידה קרבית: יתנדבו הסטודנטים מדי פעם בפעם לשמירת בישובי הספר, יקלו בכך על המתיישבים עצמם, הנושאים על כתפיהם בנטל העבודה וההגנה כאחד.

מערכת דורבן התלהבה, תלתה את מאי מרו על לוח המודעות באוניברסיטה, צירפה טופס, עליו נתבקשו הסטודנטים המתנדבים לרשום את פרטיהם האישיים. זה קרה לפני חודש. לפני שבוע ה" רד הסופס מן הלוח, ונתגלה כי ה" מתנדב היחיד, מקרב 5000 הסטודנטים החובשים את ספסלי האוניברסיטה בתל-אביב, היה אלי לנדאו עצמו.

עורכי-דין

ההסתערות על הלישכה

מי שביקר בשבועות האחרונים בבתי-המשפט, שם לב כי עורכי-הדין הסתודדו במסדרונות יותר מן הרגיל. הפעם לא דנו בחוקים, או במעשיו של שופט זה או אחר. הם דברו על הבחירות ללישכת עורכי-הדין.

בחירות אלה תערכנה בשבוע הבא, כאשר כ-3500 עורכי-דין בכל הארץ, ילכו לקלפי.

לובשי הגלימית השחורות. אין אלה

עם שיבו של שרי-החוק אבא אבן ממסעו בבירות המערב, יתגלה כי שיתותיו עם ראשי המדינות בהן ביקר לא הרגו ממסגרת של שיתות-נימוסין. לשיחות אלה לא היה כל ערך מעשי לגבי העתיד. ראשי המדינות לא נלהבו כלל להיפגש עם שרי-החוק החדש של ישראל, אולם שגרירי ישראל בפאריס, וושינגטון ולונדון הפעילו את מלוא קשריהם, כשהמסרה העיקרית של פגישות אלה היא: העלאת יוקרתו של אבן עם כניסתו לתפקידו.

שרי-האוצר פינחס ספיר יעמוד בתוקף עליכה, שהממשלה תעניק לו סמכות מלאה ובלעדית בקביעת הקו הכלכלי של הממשלה, לנכח הגילויים האינפלציוניים הנראים כבר בצורה בולטת במשק-הכספים הישראלי. ספיר יאיים בהתפטרות, אם ינסו

חברי הממשלה לעכב מספר צעדים דרסטיים משלו, הנראים לו כחינויים ביותר להציל את כלכלת המדינה מהתמוטטות מוחלטת. בין הצעדים אשר שר-האוצר עומד להחליט עליהם: הקפאת התקציבים של משרדי-הממשלה לתקופה של שלושה חדשים, מיום ה"ז במאמר, שבו יאוסר התקציב החדש.

המפד"ל תגיש אולטימטום לשרי-האוצר להעביר לה מיד הקצבה ממשלתית של חמישה מיליון ל"י, שהוכתחו לה כסעיה

בגרי האזרח החדשים

סודי בהכבם הקואליציוני עם המערך. סכום זה מיועד לאיזון תקציביו של הישיבות התיכונות, השייכות למפד"ל.

הממשלה תעשה מאמצים נואשים למנוע פשיטת-רגל של אחד הבנקים המפורסמים בתל-אביב. בחוגי הממשלה הובעה הדעה, כי פשיטת-הרגל של הבנק עשויה לגרום לבהלה ברחוב ולנוק חמור לכל הבנקים, לאחר שהציבור יחשוש לתת להבא אמון בבנקים.

ייעשה ניסיון למשוך צעירים ערביים לעבוד כאנשי-צוות באניות צי-הסוחר הישראליות הסובלות ממחסור יציני בכוח-אדם. הכפרים הערביים הם כרגע המקור היחיד, ממנו מקווים האחרים לתיפוען של אוניות-המשא להשיג עובדים.

שאלת מינוי שר מיוחד לטיפול במוסדות הישכנה גבוהה תעלה שוב בדיוני הממשלה. ראש-הממשלה יביע דעתו, כי יש להוציא את הטיפול במוסדות לחינוך גבוה מיד משרד-החינוך ולהעבירו לשר בממשלה, אשר יעסוק אך ורק בתחום זה. אין זה מן הנמנע, כי אשכול אף יציע לצרף לממשלה את עקיבא גוברין, שימלא את התפקיד של שר להשכלה גבוהה.

אולם מוסדות החינוך הגבוה יסתייגו ממסירת התיק לגוברין. הצעה אחרת. על רקע של פיוס בין המערך לבין קבוצת מ"ה-יסוד, יצורף לממשלה פרופסור נתן רוטנשטריך, שיכהן בתפקיד שר לענייני החינוך הגבוה במדינה.

קרוב לדאי, כי עורך הכטאון שיופיע בקרוב מטעם המערך יהיה אהרן בירן, מי שהשתייך לנערי-אשכול בתקופת כהונתו כשר-האוצר.

מניגוד לשיפוט בניין צי"מ, תעסיק הדדיקה שפרצה ברחוב פינסקר בתל-אביב את חוקרי המשטרה זמן רב. גם חוקרי חברות-הביטוח ייכנסו לעובדי-הקורה, כדי לברר אם לא היתה כאן הצתה זדונית. מכיוון שהאש פרצה במרתף מכון רובינס קוסמטיקום, יעמוד בעל

מכון זה במרכז החקירות.